

INDEX RERUM

PRÆCIPUARUM, QUÆ IN HOC TOMO CONTINENTUR.

ABSTRACTUM ET ABSTRAHO.

1. In abstracto vere de Deo prædicantur attributa positiva, et absoluta, 1, lib. 1, cap. 14, num. 3. 41
2. Quæ productionem significant in Deo possunt dici de concretis, non de abstractis, 1, lib. 1, cap. 14, num. 9. 43
- Secus vero de actibus essentialibus, ibid. 43
3. Aliqua prædicata abstracte sumpta sunt perfectione simpliciter, quæ in concreto imperfectionem involvunt, 1, lib. 2, cap. 7, num. 7. 65
4. Visio Dei in hac vita possibilis est quin animam a sensuum operatione abstrahat, 1, lib. 2, cap. 30, num. 9 et 10. 180

Vide CONCRETUM.

ACCIDENS.

1. Accidens abstrahit ab absoluto et respectivo, 3, lib. 7, cap. 8, num. 6. 706
2. Per accidentium species substantiæ cognoscuntur in hac vita, 1, lib. 2, cap. 31, num. 12. 184
3. Accidentium ideæ dantur in Deo, lib. 31, cap. 5, num. 11 et 12. 212
4. Potest natura inferior per accidentia superaddita participare id quod est proprium naturæ superioris, 1, lib. 2, cap. 9, num. 15. 77
5. Accidentia quæ ab intrinseco veniunt non commensurantur imperfectioni subjecti, 1, lib. 2, c. 9, num. 15. 77

ACTIO.

1. Actiones sunt suppositorum, 3, lib. 6, cap. 7, n. 3. 686
2. Actio gubernationis divinæ in creaturis est transiens, 2, lib. 1, cap. 19, num. 6. 311
3. Actiones Dei ad extra cur sint indivisæ, 3, lib. 4, cap. 10, num. 5. 637
4. Actionem verba adjectiva significantia, reddunt sensum formalem in Deo; 3, lib. 6, c. 7, n. 3. 686
5. Actio duplex circa nostra opera gratiæ versatur, 2, lib. 3, cap. 5, num. 10. 467
6. Quænam actio ordine naturæ nostram cooperationem antecedit, ibid. 467
7. Actio sine termino dari non potest, 1, lib. 2, c. 11, num. 8, etiam de potentia Dei absoluta, ib., n. 9. 84
8. In actione duo referuntur, 1, l. 3, c. 9, n. 21. 229
9. Actiones omnes quæ non involvunt repugnantiam possunt fieri ab omnipotentia Dei, 1, lib. 3, cap. 9, num. 21. 229
10. Actio dicitur naturalis prout distinguitur a supernaturali, vel prout distinguitur a libera, 1, lib. 2, cap. 17, num. 1. 411
11. Actiones ejusdem speciei possunt aliquando oriri a principis specie diversis, 1, l. 2, c. 19, n. 7. 118
12. Actiones ejusdem speciei oriri non possunt a principis specie diversis, si illa operentur quatenus sunt diversa, 1, lib. 2, cap. 19, num. 7. 118

13. In actionibus instrumentorum melius potest inveniri distinctio actionis quoad substantiam, et quoad modum in visione beata nequaquam, 1, lib. 2, cap. 21, num. 14. 127
14. Actiones ad extra in divinis indivisæ sunt, 3, l. 4, cap. 10, num. 5. 637
15. Actio visionis beatæ immediate tendit in verbum creatum ut a se productum, ad Deum, ut ad objectum, 1, lib. 2, cap. 11, num. 10. 85
16. Actio visionis beatæ non unit mentem perfecte Deo, 1, lib. 2, cap. 11, num. 10. 85
- Vide verbum PROCESSIO, num. 3. 85

ACTUS DEI AD INTRA.

1. In actu prædestinationis duplex est necessitas, 2, lib. 1, cap. 3, num. 2. 238
2. Actus primus divinæ voluntatis circa prædestinationem fuit dilectio, ibid., cap. 8, num. 32. 268
3. Unico actu voluntatis Deus diligit, et eligit prædestinatos, 2, lib. 1, cap. 11, num. 7. 282
4. Actuum diversitas circa idem objectum in Deo ex diversis motivis intelligi potest, 2, lib. 1, cap. 14, num. 4, pag. 291, vel extendentia in tale objectum, ibid., num. 6. 291
5. Actuum duplex ordo considerari potest in voluntate divina, 2, lib. 1, cap. 19, num. 8. 312
6. Qui actus prædestinationi, qui gubernationi inserviunt, ibidem. 312
7. Actus liber Dei duplicem habet considerationem, 2, lib. 2, cap. 22, num. 1. 429
8. Actus intelligendi est proxima ratio per quam Pater communicat Filio essentiam, 3, l. 1, c. 8, n. 2. 559
- Idem de actu amandi intellige, ibid. 501
9. Actus immanens in Deo non est nisi intellectus vel voluntatis, 2, lib. 5, cap. 1, num. 5. 261
10. Actui libero Dei non necessario convenit mutatio Physica in objecto, sed objectiva sufficit, 2, lib. 1, cap. 8, num. 5. 554
11. Verbum et actus intelligendi in sancto esse non est unum prius alio, nec causa alterius, 3, lib. 1, cap. 6, num. 11. 554
12. Per actum intelligendi, ut talis est, procedit Verbum divinum, ibid., 1, cap. 6, num. 5. 553
13. Actus notionales in Deo necessarii sunt, 3, lib. 6, cap. 3, num. 1. 678
14. Idem actus est vel spirare, et spirare, 3, lib. 6, cap. 4, num. 10. 681
15. Actus spirandi, et generandi non sunt liberi, ibid., num. 11. 681
16. Ad actus notionales in divinis perfectionis est potentia, 3, lib. 6, cap. 5, num. 1. 682
17. Actus notionales propriissime prædicantur de singulis personis, ibid., cap. 7, num. 2. 685
18. Actus notionales non prædicantur de proprietatibus in abstracto significatis, 3, l. 6, c. 7, n. 3. 685

- INDEX RERUM. 833
19. Actus notionales recte prædicantur de DEO significato per nomina essentialia in concreto sumpta, ibid., num. 4. 687
  20. Actus notionales proprie, et in rigore non prædicantur de Deo, ut significato in abstracto per terminum essentialem; 3, lib. 6, cap. 7, num. 10. 688
  21. Cum actus notionalis vere prædicatur de DEO sub aliquo nomine non potest de eodem vere negari, ibid., num. 14. 689
  22. Actus liberos non supponentes peccatum Deus absolute vult, si vero supponant non nisi post peccati scientiam, 2, lib. 1, cap. 13, num. 11. 290
  23. Actus intelligendi et amandi in DEO est omnino idem secundum rem, 3, lib. 10, cap. 2, n. 13. 760
  24. Actus voluntatis, et intellectus divini tres habet proprietates incommunicabiles creato, 1, lib. 2, cap. 24, num. 10. 142
  25. In actu voluntatis divinæ unite continentur omnes rationes formales plurium actuum voluntatis humanæ, seclusis imperfectionibus, 1, lib. 3, cap. 7, num. 1. 217
  26. Actus creandi quatenus in Deo est ab æterno est res absoluta, 1, lib. 2, cap. 25, num. 24. 152
  - Vide verba NOTIO, PROCESSIO, PRODUCTIO, DEUS.
- ACTUS SUPERNATURALIS.
1. Actus supernaturales non solum quantum ad influxum divinæ gratiæ, sed etiam quantum ad liberi arbitrii cooperationem sunt prædestinationis effectus, 2, lib. 3, cap. 5, num. 7. 466
  2. Actus fidei omnes sunt æqualiter perfecti, 1, lib. 2, cap. 2, num. 6. 51
  3. Actum quemlibet supernaturalem a prædestinato elicito, dum vita fruitur, verisimile est prædestinationis effectum esse, 2, lib. 3, cap. 5, n. 6. 465
  4. Actus omnis supernaturalis medio quo prædestinatus gratiam aliquam habitalem consequitur, est prædestinationis effectus, ibid., num. 12. 467
  5. Actus contritionis prius ratione præfinitur, quam medium ad illum, 2, lib. 1, cap. 13, num. 12. 290
  6. In uno actu conversionis ad Deum Angelorum perseverantia consistit, 2, lib. 1, cap. 9, num. 2. 274
  7. Actus imperfectus fidei sine gratia esse potest, 2, lib. 2, cap. 6, num. 7. 337
  8. Actus quos prædestinatus efficit bifariam sumuntur, 2, lib. 2, cap. 6, num. 1. 335
  9. Actus omnes meritorii de condigno augmenti gratiæ sunt effectus prædestinationis, 2, lib. 3, cap. 5, num. 13. 467
  10. Ad actum hominis duplex gratia concurrat, 2, l. 3, cap. 5, num. 10. 467
  11. Actus Theologicarum virtutum, quoad substantiam sunt supernaturales, 1, lib. 2, cap. 8, num. 11. 72
  12. Actus producti ab habitibus infusis connaturaliter ab illis fiunt, 1, lib. 2, cap. 15, num. 3 et 4. 102
  13. Ad actum supernaturalem recipiendum intellectus habet sufficientem capacitatem, 1, lib. 2, c. 15, num. 27. 109
  14. Actus fidei et charitatis sæpe fiunt sine habitu, sed ex particulari auxilio, 1, l. 2, cap. 16, n. 6. 611
  15. Actus visionis beatæ est necessarius quoad speciem, et quoad exercitium, 1, lib. 2, capite. 17, num. 5 et 6. 112
  16. Respectu actus intelligendi fides, et visio non sunt accidentarii modi, sed differentiæ essentialis, 1, lib. 2, cap. 8, num. 11. 112
  17. Actus visionis beatæ quo videntur libera decreta Dei est numero distinctus ab eo, quo videtur essentia sine illis, 1, lib. 2, cap. 24, num. 12. 143
  18. Actus quo videntur decreta est majoris perfectionis quam ille quo videtur essentia sine illis, 1, lib. 2, cap. 24, num. 12, et eo posito necessario videntur consilia, et decreta divina, num. 13. 143
  19. Actus divinæ voluntatis videndus est cum objecto ad quod terminatur, et illa denominatio quæ inde resultat, et totum hoc in se ad hoc ut decreta divina cognoscantur, 1, lib. 2, cap. 24, num. 14. 143
  20. Actus liberi cum a Beatis videntur, non videntur respectus rationis, sed omnia in quibus ille respectus fundatur, 1, lib. 2, cap. 24, num. 15 et 16. 143
  21. Actus visionis creatus quo videantur Deus, et creaturæ, æque primo, et per concomitantiam, impossibilis est, 1, lib. 2, cap. 25, num. 40. 157
  22. Actus visionis beatæ est indivisibilis, ib., n. 44. 158
- ACTUS NATURALIS.
1. Actus voluntatis potest dici naturalis, 3, lib. 6, c. 4, num. 13. 682
  2. Actus secundus essentialiter supponit primum, ib., num. 13. 682
  3. Actus imperii a cæteris necessario distinctus non est, 2, lib. 1, cap. 16, num. 4. 298
  4. Actus liber elicito a voluntate se ipso voluntarius, 3, lib. 6, cap. 4, num. 8. 680
  5. Actus aliarum facultatum a voluntate se ipso voluntarii, ibid. 680
  6. Actus morales boni, licet ordinis naturalis si conducunt ad æternæ vitæ consecutionem, sunt effectus prædestinationis, 2, lib. 3, cap. 7, num. 1. 471
  7. Actum liberum, ut sic, prædestinationis effectum esse non repugnat, 2, lib. 3, cap. 5, num. 6. 465
  8. Actus bonus moralis naturæ viribus nec proxima dispositio ad auxiliantem gratiam, neque remota ad sanctificantem esse potest, 2, lib. 2, c. 7, n. 22. 363
  - Non est necessaria dispositio ad primam gratiam obtinendam, ibid., num. 15. 360
  9. Actus naturalis sive intellectus, sive voluntatis nunquam est sufficiens dispositio ad gratiam justificantem, 2, lib. 2, cap. 7, num. 11. 358
  10. Actus bonus moralis per solas vires liberi arbitrii factus non est sufficiens, et prima dispositio ad effectum prædestinationis, 2, lib. 2, cap. 7, n. 21, 362
  - Et magis physice, quam moraliter disponit, ibid., num. 32. 366
  11. Actus qui vel physice disponunt ad gratiam, et si sine gratia ordinis supernaturalis propria fieri possint, non tamen sine concursibus aliquo modo gratuiti, 2, lib. 2, cap. 7, num. 32. 366
  12. Idem actus etiam sit a voluntate non potest simul esse liber, et ab intrinseco necessarius, 3, lib. 6, cap. 4, num. 8. 680
  13. In actu primo quomodo intellectus constituitur per objectum sibi unitum, 1, lib. 2, cap. 12, n. 10 et 12. 88
  14. Ad quos actus non pendeat intellectus a voluntate, 1, lib. 2, cap. 17, num. 7 et 8. 112
  15. Actus quo Angelus seipsum cognoscit, est necessarius, 1, lib. 2, cap. 17, num. 7. 112
  16. In actu proprie est representatio intentionalis, ab eoque fit in genere causæ formalis, 1, lib. 2, c. 12 et 13, num. 1 et 13. 88 et 97
  17. Actus vitalis extrinseca ratione postulat ut præcedat a principio intrinseco, et vitali, 1, lib. 2, c. 10, num. 5 et 7. 79

18. Actus liberos Angeli non possunt videre, 1, lib. 2, cap. 24, num. 3 et 4. 140
 19. Actus uno potest Angelus cognoscere plura per unam universam speciem, 1, lib. 2, c. 25, n. 3. 145
 20. In actu visionis corporalis non dicimur videre unum in alio, sed immediate, et directe utrumque, ibid. 145
 21. Actus nequaquam repræsentat secundum unam sui partem hoc objectum, et aliud secundum aliam, ibid. 145
 22. Actus eodem plura objecta tribus modis cognosci possunt, ibid. 145
 23. Actus qui habeat evidentiam scientiæ, et certitudinem fidei impossibilis est, 1, lib. 1, cap. 1, n. 22. 5

ADJECTIVUM.

1. Adjectivum nomen ut pluraliter prædicetur, sat est quod plura sint supposita, 3, lib. 3, c. 11, n. 13. 613
 2. Adjective sumpta attributa divina recte prædicantur de divinis personis, ibid. num. 12. 613
 3. Verbum adjectivum significans actionem facit sensum formalem in Deo, 3, lib. 6, cap. 7, num. 3. 686
 4. Adjectivum nomen significat formam per modum adjacentis alteri, 3, lib. 3, cap. 11, num. 13. 613

ADULTUS.

1. Adultis omnibus Deus providit media aliquo modo sufficientia ad salutem, 2, lib. 4, cap. 3, n. 2. 191
 2. In adultis peccatum originale interdum est partialis reprobationis causa, et quomodo, 2, lib. 5, cap. 6, num. 7, et lib. 6, cap. 3, num. 3. 514 et 524
 3. Adulti omnes habent pro aliquo tempore hujus vitæ auxilium sufficiens ad justificationem, ita ut per eos stet, si ad gloriam non perveniant, 2, lib. 4, cap. 3, num. 9. 493
 4. In adultis reprobationis causa est peccatum ad finem usque perseverans, 2, lib. 5, cap. 6, n. 8. 514
 5. In adultis quæ peccata sint reprobationis causa, ibid. 514

ÆQUALITAS.

1. Joviniani error ac Lutheranorum de æqualitate visionis beate, 1, lib. 2, cap. 20, num. 1. 119
 2. Impetrationem justitiæ Christi in nobis esse æqualem, in vobis vero nullam esse justitiam neque meritum Lutherani docent, 1, lib. 2, cap. 20, n. 1. 119
 3. Non est necesse omnes homines esse æquales in visione beata, 1, lib. 2, cap. 20, num. 7, imo necesse est esse inæquales, num. 3, 4 et 5. 120
 4. Infantes baptizati, et ante usum rationis demortui æquales sunt in gratia, et visione, ibid., num. 7. Item omnes martyres innocentes, ibid. 120
 5. Æquales esse multos angelos in visione probabilius est quam oppositum, ibid.
 6. Si æquale sit lumen, quantumvis detur inæqualitas in potentiis, æquales erunt visiones, 1, lib. 2, c. 2, num. 5, 6 et 7. 51

ÆTERNITAS, ET ÆTERNUM.

1. Æternum libero non contradicit, 2, lib. 1, cap. 3, num. 11. 242
 2. Æternitas cur non multiplicetur in divinis, 3, l. 3, cap. 11, num. 6. 611
 3. Æternitas fere nihil addit immutabilitati, 1, lib. 2, cap. 4, num. 1, et quomodo ab ea distinguatur, num. 2. 55 et 56
 4. Æternitas est duratio perseverans, et immutabilis, 1, lib. 2, cap. 4, num. 2. 56

5. Æternum esse Deum de fide est, et Scripturæ testimonium comprobatur, 1, lib. 3, cap. 4, n. 2. 206
 6. Per æternitatem Dei durant quæ intra Deum sunt etiam actus liberi, 1, lib. 2, cap. 4, n. 3 et 4. 56
 7. In æternitate quomodo omnia esse dicantur, 1, l. 2, cap. 4, num. 7. 57
 8. Æternitas quomodo incommunicabilis creature, 1, lib. 2, cap. 4, num. 8. 58
 9. In æternitate non est præteritum, neque futurum, sed solum per denominationem extrinsecam rerum existentium, 1, lib. 3, cap. 3, num. 13. 205

Vide INÆQUALITAS.

AMOR.

1. Amoris vox non solum significat actionem, quæ intervenit in amando, sed maxime terminum, qui nos formaliter constituit amantes, 3, lib. 11, cap. 1, num. 5. 775
 2. Amor vere, et sine metaphora Deo attribuitur, 1, lib. 3, cap. 7, num. 2. 217
 3. De variis significationibus amoris, 3, lib. 11, c. 1, num. 5 et 6. 775
 4. Amor dividitur in amorem benevolentiae, et concupiscentiæ, 1, lib. 3, cap. 7, num. 3. 217
 5. Amor significat actum notionalem per quem producitur tertia persona, 3, lib. 11, cap. 1, num. 5 et 6. 775
 6. An amor notionalis distinguitur a persona Spiritus sanctus, ibid. 775
 7. Amor notionalis ratione distinguitur ab essentiali, ibid. 775
 8. An amor ut est productivus, ut quo, distinguatur ab amore essentiali, 3, lib. 11, cap. 2, num. 1. 775
 9. Amor, quo producitur Spiritus sanctus, non est per modum desiderii, sed complacentiæ, 3, lib. 11, cap. 2, num. 6. 776
 10. Spiritus sanctus non procedit ex amore creaturarum in seipsum, 3, lib. 11, cap. 2, num. 8. 778
 11. Spiritus sanctus secundum peculiarem notionem suam amor appellatur, 3, lib. 11, cap. 1, num. 5. 775
 12. Pater et Filius non producunt Spiritum sanctum per amorem liberum, 3, lib. 11, cap. 2, num. 10. 779

Vide SPIRITUM SANCTUM.

ANGELI AD SUPERNATURALIA COMPARATI.

1. Angeli salvi, et prædestinati sunt per Christum, 2, lib. 1, cap. 12, num. 4. 283
 2. Angelorum omnia scripta sunt in libro vitæ, ib. 283
 3. Angelorum fuerint ne plures prædestinati, quam reprobi, 2, lib. 6, cap. 3, num. 1. 524
 4. Angeli an ex omnibus ordinibus sint prædestinati, 2, lib. 1, cap. 3, num. 7. 340
 5. Angeli omnes ante prævisa merita efficaci voluntate a Deo sunt electi, 2, lib. 1, cap. 9, n. 6. 276
 6. Angelis vocatio congrua fuit necessaria, 2, lib. 1, cap. 9, num. 9. 277
 7. Angelorum perseverantia consistit in uno actu conversionis in Deum, 2, lib. 1, cap. 9, num. 2. 274
 8. Angeli nec credere nec operari quidquam potuerunt absque Dei adiutorio, 2, lib. 1, c. 9, n. 7. 276
 9. Angelos esse omnes in visio inæquales, est incertum, verosimilius est plerosque adultos esse, 1, lib. 2, cap. 20, num. 7. 120
 10. Angelos excedit Christus Dominus in visione, et ut beatitudo est, et ut visio est, 1, lib. 2, cap. 19, num. 13. 119

11. Angelis, et hominibus æque supernaturalis est gratia et gloria, 2, lib. 1, cap. 9, num. 6. 276
 12. De angelorum, et hominum electione eadem est ratio, 2, lib. 1, cap. 9, num. 6. 276
 13. Angelorum, et hominum discrimen quoad perseverantiam, 2, lib. 1, cap. 9, num. 2. 275
 14. Ante angelorum peccatum prævisum hominum electio facta est, 2, lib. 1, cap. 12, num. 5, et per se primo ex primaria intentione et prædestinatione, ibid. 284
 15. Visio beata hominum, et angelorum est ejusdem speciei, 1, lib. 2, cap. 19, num. 4 et 5. 117
 16. In angelis, et hominibus ejusdem speciei est gratia, et charitas infusa, 1, lib. 2, cap. 9, num. 4. 74
 17. Angelis innotuit Trinitatis mysterium per revelationem cum primum beati effecti sunt, 3, lib. 1, cap. 12, num. 2. 570
 18. Angeli cum in ministerium hominum mittuntur, non intermitunt visionem Dei, sed potius vident in Verbo quæ annuntiant, 1, lib. 2, cap. 27, num. 10 et 11. 168
 19. Angeli superiores illuminant inferiores de iis quæ in Verbo vident, 1, lib. 2, cap. 27, num. 10. 168

ANGELI AD NATURALIA COMPARATI.

1. Angeli habent omnes modum essendi ejusdem rationis, 1, lib. 2, cap. 9, num. 12. 76
 2. In angelis datur compositio, 1, lib. 2, cap. 9, num. 12. 76
 3. Angeli etsi inæquales sint in perfectione naturæ, et gratiæ in modo tamen operandi sunt æquales, 2, lib. 1, cap. 9, num. 5. 275
 4. Angeli substantia se intelligentis, ejus intellectum determinat, et constituit in actu primo, 1, lib. 2, cap. 12, num. 15. 89
 5. Angelus magis est ad imaginem Dei, quam species ipsius Dei, 1, lib. 2, cap. 13, num. 21. 99
 6. Actus quo angelus seipsum cognoscit est necessarius, 1, lib. 2, cap. 17, num. 7. 112
 7. Angelus uno actu potest cognoscere multa per universalem speciem, 1, lib. 2, cap. 25, num. 3. 145
 8. Angeli per simplices actus judicant de quacumque veritate, sive in se simplex sit, sive complexa, 1, lib. 2, cap. 18, num. 8. 115
 9. Angeli possunt reflecti super suos actus quin componant, 1, lib. 2, cap. 18, num. 9. 115
 10. Angelica intellectio naturalis ejusdem objecti, præstat intellectioni humanæ ejusdem, licet multo magis sit necessaria, 1, lib. 2, cap. 19, n. 8. 118
 11. Angeli non loquuntur per signa significantia ad placitum, sed suos conceptus manifestando, 1, lib. 2, cap. 31, num. 4. 182
 12. Angelus naturali virtute directe, et in se ipso per medium incognitum Trinitatis mysterium cognoscere non valet, 3, lib. 1, cap. 11, num. 14. 569
 13. Angeli per demonstrationem evidentem personarum pluralitatem cognoscere non possunt, 3, lib. 1, cap. 11, num. 5 et 13. 566 et 568
 14. Angeli mysterium Trinitatis absque revelatione divina nec demonstrare, nec ut possibile cogitare valent, 3, lib. 1, cap. 11, num. 10 et 11. 157 et 158
 15. Angelus eodem lumine quo rem singularem cognoscit possibilem etiam videt existentem, 1, lib. 2, cap. 27, num. 13. 168
 16. Angeli non semper cognoscunt etiam opera externa, quæ possunt, id tamen non ex defectu potentiae, sed attentionis, 1, lib. 2, cap. 28, n. 14. 173
 17. Ad statum Angeli custodis non spectat videre omnia, quæ eventura sunt, atque Deus disposuit circa hominem, sibi commissum, 1, lib. 2, cap. 28, num. 19. 174
 18. Angeli simplici intuitu conclusiones in principiis, et proprietates in essentiis vident, 1, lib. 2, cap. 25, num. 5, item, num. 25. 145 et 152
 19. Angelus intuendo suam essentiam cognoscit Deum, ut causam sui esse, ibid. num. 21. 151
 Vide BEATITUDO, VISIO.

ANIMA.

1. Anima Christi Domini videt in Verbo omnia quæ Deus ex scientia visionis, 1, lib. 2, cap. 27, num. 5 et 10. 166 et 168
 2. Animam Christi probabile est per scientiam infusam cognoscere evidenter futura contingentia in se ipsis, 1, lib. 2, cap. 7, num. 1. 64
 3. Anima Christi videt in Verbo uno actu, et non successive res infinitas, 1, lib. 2, cap. 27, n. 10. 168
 4. Anima Christi, et Beate Virginis cognoscunt omnes species rerum quæ continentur in virtute causarum quæ factæ sunt, 1, lib. 2, cap. 28, num. 11. 172
 5. Anima Christi videt omnia decreta, et consilia voluntatis divinæ scientia visionis, idque ex speciali privilegio, 1, lib. 2, cap. 24, num. 3. 140
 6. Anima Christi visio repræsentat omnia, quæ Deus tacere decrevit, nihilominus si ab æterno habuisset alia decreta, per hanc visionem non posset repræsentari, 1, lib. 2, cap. 24, num. 17. 144
 7. In anima Christi scientia per se infusa est scientia creaturarum in proprio genere, quæ data est Christo ratione unionis hypostaticæ, et visionis, 1, lib. 2, cap. 25, num. 2. 144
 8. Animas sanctas non est certum extra cælum incedere, 1, lib. 2, cap. 28, num. 14. 173
 9. Animæ sanctæ non habuerunt in sinu Abrahamæ inditas species rerum quas in patria habuerunt, ib. 173
 10. Animæ sanctæ cognoscunt facta mortalium per species inditas, non vero præcise ex præsentia ipsorum, ibid. 173
 11. Animæ informatio quoad substantialem unionem ejusdem rationis est in corpore mortali, et immortalis, 1, lib. 2, cap. 30, num. 7. 179
 12. Anima non separatur a corpore ex vi visionis divinæ, ibid. num. 6 et 7. 179
 13. Anima magis est ad imaginem Dei quam species ipsius Dei, 1, lib. 2, cap. 13, num. 21. 99
 14. Anima non est terminus formalis secundum se, sed quatenus unita materiæ, 3, lib. 6, cap. 6, num. 4. 685
 15. Animarum substantias esse Dei naturam impium est, insanum, et contra fidem, 1, lib. 1, cap. 5, num. 1 et 2. 15

APOSTOLUS.

1. Quo pacto Apostoli sunt primi, et novissimi, 1, lib. 2, cap. 20, num. 13. 122

APPETITUS.

1. Appetitus vitalis, et innatus in Deo sunt, 1, lib. 3, cap. 6, num. 2 et 3. 214
 2. Appetitum hominis essentia sine relationibus divinis satiare potest, 1, lib. 2, cap. 23, num. 2. 133
 3. Appetitus innatus ad beatitudinem non datur in nobis, 1, lib. 2, cap. 8, num. 4. 70
 4. Ex appetitu innato beatitudinis, quoad speciem necessario, probabiliter colligitur possibilitas vi-

- sionis beatæ, non vero evidenter, 1, lib. 2, cap. 7, num. 10. 66
5. Appetitus ad visionem beatam ne ad minimum quidem gradum illius in nobis est completus, sed ad summum inchoatus, 1, lib. 2, cap. 21, num. 9. 125
6. Appetitum naturalem ad beatitudinem non habemus, nec ut visio est, nec ut intellectio, ib., n. 11. 126
7. Ex appetitu elicto naturali, non infertur possibilitas objecti, 1, lib. 2, cap. 7, num. 10. 66
8. Appetitus elictus naturalis potest esse de re impossibili, 1, lib. 2, cap. 7, num. 10. 66
9. Appetitus naturalis boni supernaturalis non potest esse efficax, 1, lib. 2, cap. 7, num. 11. 66
10. Appetitus ad beatitudinem est necessarius quoad speciem, 1, lib. 2, cap. 7, num. 10. 66
11. Appetitus elicto naturali, et efficaci non possumus unionem hypostaticam desiderare, sed per simplicem solum complacentiam, 1, lib. 2, cap. 7, num. 11. 66
12. Ex appetitu proximo sciendi colligitur visuros beatos in Verbo objecta naturalia creata, 1, lib. 2, cap. 28, num. 8. 171
13. Appetitus sciendi determinatur ad cognoscendas res in particulari, 1, lib. 2, cap. 28, num. 12. 172
14. Ex appetitu naturali, et ordinato colligitur videre beatos in Verbo ex actibus liberis, et contingentibus effectis, quæ ad cuiusque pertinent statum, 1, lib. 2, cap. 28, num. 15. 173
15. Appetitus beatorum non potest satiari nisi infinito bono qua tali, atque adeo quidditati Dei cognitione, 1, lib. 2, cap. 22, num. 17. 132

ARGUMENTUM.

1. Quando argumentum negativum habet vim, 3, lib. 11, cap. 6, num. 4. 791

ARS.

1. Ars Intellectus divini gubernationis directiva, est ipsa gubernatio activa ratione connotati ab ea differens, 2, lib. 1, cap. 19, num. 7. 118
2. Creatura prout in Deo est, est ipsa vita, et Ars Dei, 1, lib. 2, cap. 25, num. 12. 148
3. Impossibile est artem cognosci quin simul artificium cognoscatur, ibid., num. 14. 149
4. Gubernatio divina potest dici etiam ars divini Intellectus quæ dirigit actionem gubernativam, 1, lib. 1, cap. 59, num. 5. 311

Vide IDEAM.

ATTENTIO.

- Attentio in actu visionis est effectio ipsius visionis, 1, lib. 2, cap. 26, num. 5. 159

ATTRIBUTA DIVINA COMPARATA CUM ESSENTIA AC SECUM IPSIS.

1. Attributorum Dei duplex acceptio, 3, lib. 3, cap. 11, num. 1. 610
- Eorum variae divisiones, ibid. num. 4 et 9. 611
2. Attributa divina sunt una simplicissima perfectio, 1, lib. 2, cap. 22, num. 17. 132
3. Attributa omnia seque sunt de essentia divina, 1, lib. 2, cap. 22, num. 9, pag. 130, eademque est de essentia attributorum, 1, lib. 1, cap. 12, n. 3. 36
- Attributa divina sunt perfectio simplicissima, licet per ordinem ad creaturas contineant infinitos gradus perfectionis qui in creaturis excogitari possunt, 1, lib. 2, cap. 22, num. 17. 132

4. In simplicissimo attributo non est totum, nec pars, nec gradus, aut modus distinctus, ibid. 132
5. Attributa licet in se non distinguantur, habent tamen virtuales distinctionem, 3, lib. 1, cap. 11, num. 2. 565
6. Attributa Dei propria absoluta, et positiva prædicantur de Deo essentialiter, 1, lib. 1, cap. 11, n. 2. 33
7. Attributa affirmativa quot modis sint, 1, lib. 1, cap. 9, num. 16. 30
8. Quot attributa negativa ex Scripturis colligantur, 1, lib. 2, in proemio. 45
9. Attributa respectiva alia ab æterno, alia ex tempore Deo conveniunt, 1, lib. 1, cap. 9, num. 14. 30
10. Ad attributa non conveniunt proprie relationes ad intra, 1, lib. 1, cap. 9, num. 12. 30
11. Attributa invicem se essentialiter includunt, 1, lib. 1, cap. 13, num. 1. 38
12. Attributa ratione inter se distinguuntur, ibid., num. 2. 38
13. Attributorum mutua inclusio non repugnat distinctioni rationis, 1, lib. 1, cap. 13, n. 8 et 10. 40
14. Attributa Dei absoluta sunt intellectus, et voluntas, et solum dicunt relationem secundum dici, 3, lib. 3, cap. 11, num. 1. 610
15. Attributum absolutum Dei est scientia, ibid. 610
16. Attributa positiva non multiplicantur realiter in Deo, 3, lib. 3, cap. 11, num. 5. 611
17. Attributa omnia sunt de essentia singularum personarum, earumque relationum, non autem e converso, 3, lib. 3, cap. 9, num. 3. 603
18. Attributum unum uni, et alterum cur alteri personæ accommodetur, 3, lib. 3, cap. 11, n. 6. 611
19. Quot modis comparentur attributa divina, 1, lib. 1, cap. 14, num. 1. 41
20. Nomina quibus attributa significantur nec respectu nostri, nec beatorum synonyma sunt, 1, lib. 1, cap. 13, num. 10 et cap. 14, num. 2. 41
21. Attributa in concreto proprie affirmantur de Deo, et inter se, 1, lib. 1, cap. 14, num. 2. 41
22. Attributa positiva, et absoluta vere in abstracto de Deo prædicantur, 1, lib. 1, cap. 14, num. 6. 42
23. Attributa divina essentialia, et positiva de se invicem vere affirmantur, 1, lib. 1, cap. 14, num. 7, et 8. 42
24. Attributa positiva non prædicantur substantive in plurali de divinis personis, 3, lib. 3, cap. 11, num. 8, bene tamen adjective, ibid. num. 12. 612
25. Attributum privativum cur substantive sumptum in singulari tantum prædicetur, 3, lib. 3, cap. 12, num. 1. 613
26. In attributis divinis distinctio rationis per ordinem ad quid frequentius sumatur, 3, lib. 4, cap. 4, num. 17. 627
27. Attributa divina ipseque Deus in concreto recte prædicantur de abstractis, 1, lib. 1, c. 14, n. 6. 42

ATTRIBUTA DIVINA PER ORDINEM AD INTELLECTUM CREATUM.

1. Beatos non posse videre Deum secundum omnia attributa qui opinati sunt, 1, lib. 2, cap. 22, n. 2. 128
2. Attributa omnia videri posse, sed non ita necessario ut essentia sine illis videri nequeat qui existimarunt, 1, lib. 2, cap. 22, num. 6. 129
3. Attributa omnia posse Beatos videre, sed non posse omnem modum uniuscujusque qui existimarunt, 1, lib. 2, cap. 22, num. 4. 128
4. Supposita visione per quam videatur essentia, et attributa per alium actum, posse videri unum at-

- tributum sine alio, qui defendunt, 1, lib. 2, cap. 22, num. 7. 129
5. Attributa divina non oportet ut videantur a beatis per modum plurium, sed ut sunt simplex perfectio, 1, lib. 2, cap. 22, num. 10. 130
6. Attributa divina ita videntur distincte a Beatis, ut non sit, nec esse possit distinctis visionibus inadæquate attingentibus ipsa, 1, lib. 2, cap. 22, num. 10. 130
7. Attributa licet a Beatis distincte cognoscantur non videntur tamen, ut distincta in re, 1, lib. 2, cap. 22, num. 11. 130
8. Attributa ita a Beato videri possunt, ut cognoscantur ratione distinguibilia ab inferiore intellectu, 1, lib. 2, cap. 22, num. 11, non est tamen necesse, num. 13. 130
9. Attributa non est necesse ut videantur a Beato cum omni beatitudine ad creaturas, 1, lib. 2, cap. 22, num. 11 et 19. 132
10. Attributa divina non esse plura quam quæ a nobis cognoscuntur, probabilis est, 1, lib. 2, cap. 22, num. 14 et 15. 131
11. Attributorum qui cognoverit existentiam, et quod sint, cognoscat necesse est quidditatem, et quid sint, 1, lib. 2, cap. 22, num. 17. 132
12. Attributum quodvis non potest videri sine alio nec per verbum inadæquatum, 1, lib. 2, cap. 22, num. 20, et 21. 133
13. Attributa necessario videbit qui videt essentiam, non vero visa essentia, divinæ voluntatis decreta necessario videbuntur, 1, lib. 2, cap. 24, n. 4. 140
14. Attributum unum, ad hoc ut prius alio intelligatur quid sufficiat, 2, lib. 1, cap. 7, num. 7. 255
15. Attributa adeo necesse est videre qui videt essentiam ut posita visione nec de potentia absoluta aliud fieri possit, 1, lib. 2, cap. 22, num. 8 et 9. 129

Vide SINGULA DEI ATTRIBUTA.

AUCTORITAS.

1. Ab auctoritate duplex argumentandi modus desumitur, 2, lib. 2, cap. 13, num. 1, et cap. 14, num. 1. 386 et 388

AUDACIA.

1. Audacia, et timor non sunt proprie in Deo, 1, lib. 3, cap. 7, num. 6. 218

AUGMENTUM.

1. Per omne augmentum gratiæ justificationis fit mentio invisibilis, 3, lib. 11, cap. 5, num. 7. 786

AUXILIUM.

1. Auxilium speciale Dei necessarium est ad perseverandum in gratia, 2, lib. 4, cap. 3, num. 6. 492
2. Auxilium ad perseverandum in gratia vocatur domum perseverantiæ quod ex parte Dei paratum est omni facienti quod in se est cum illo, 3, ibid. 492
3. Auxilium majus, et majus beneficium inter se maxime differunt, 2, lib. 6, cap. 1, num. 8. 522
4. Auxilia prævenientia, et excitantia prædestinatis collata, sunt prædestinationis effectus, 2, lib. 3, cap. 6, num. 5. 469
5. Lumen gloriæ vel aliquod speciale auxilium necessarium est ad visionem beatam, 1, lib. 2, cap. 16, num. 5. 111
6. Actus fidei, et charitatis sæpe fiunt sine habitu, sed ex speciali auxilio, ibid., num. 6. 111

7. Speciale Dei auxilium necessarium est ad perseverantiam in gratia, 1, lib. 3, cap. 4, num. 6. 463

BEATITUDO.

1. Est corona, et merces, 1, lib. 2, cap. 21, n. 5. 120
2. Beatitudo objectiva est Deus, Beatitudo formalis visio, 1, lib. 2, cap. 9, num. 6. 74
3. Beatitudo formalis quomodo operatio appellatur, 1, lib. 2, cap. 11, num. 10. 85
4. Ad beatitudinem supernaturalem non datur in nobis, appetitus innatus, 1, lib. 2, cap. 8, n. 4. 70
5. In beatitudine essentiali datur inæqualitas, ipsa vero inæqualitas non est essentialis, 1, lib. 2, cap. 19, num. 12. 118
7. Denarius diurnus Matthæi 20, est beatitudo, quæ pro ratione meritorum conferitur operariis, 1, lib. 2, cap. 21, num. 15. 122
7. In Beatitudine servatur ratio justitiæ distributiæ in conferenda gloria, 1, lib. 2, cap. 20, n. 5. 120
8. Hominem esse capacem supernaturalis beatitudinis demonstrari naturaliter potest, 1, lib. 2, cap. 7, num. 11. 66
9. Ad beatitudinem non sunt assumpti homines occasione peccati angelorum, sed ex primaria Dei intentione, 1, lib. 2, cap. 20, num. 7. 120
10. Ad beatitudinem quid per se ordinetur, 2, lib. 1, cap. 4, num. 8. 244

Vide BEATI VISIO; APPETITUS.

BEATUS.

1. Beati etiam de potentia absoluta videre Deum non possunt nisi per Verbum productum, 1, lib. 2, c. 11, num. 9. 85
2. Beatorum intellectio circa Deum est similitudo representativa, 1, lib. 2, cap. 11, num. 8. 84
3. Beati non erunt æquales in habitudine essentiali, ibid., cap. 20, num. 4 et 5. 120
4. Corpora beatorum habebunt gloriam inæqualem, ibid. num. 4. 120
5. Beatos resurgere in ordine suo, ut martyr in ordine martyrum, et sic de cæteris Paulus docet, ibid., num. 4. 120
6. In beatis lumen gloriæ, et dona supernaturalia, ut plurimum sunt inæqualia, 1, l. 2, c. 22, n. 1. 128
7. Beati possunt videre Deum secundum omnia sua attributa, sed non secundum modum uniuscujusque ibid. num. 2, et 4. 128
8. Beati visa essentia necessario vident attributa, ibid. num. 8. 129
- Non tamen ea vident distinctis visionibus inadæquate attingentibus ipsa, num. 10. 130
9. Beatus non est necesse, ut videat illam eminentissimam essentiam unitatem sub illa dominatione virtualis distinctionis, ibid., num. 13. 130
10. Beatum videre distincte omnipotentiam cum habitudine ad creaturas possibles, non est de fide, ibid., num. 14. 131
11. Beatos videre eadem visione beata objecta secundaria non est de fide, 1, lib. 2, cap. 22, n. 14. 131
12. Beati non possunt satiari nisi infinito bono qua tali, ibid. num. 17. 132
13. Beati vident infinitum non infinite, ibid., num. 18, Immensitatem non immense, ibid. num. 19. 132
14. Beatos videre Deum Trinum, et Unum est de fide, 1, lib. 2, cap. 28, num. 10. 135
15. Beati visa essentia necessario personas intuentur, ibid. num. 19. 137